

den ærede Ordfører udtalte, at der gives to Maader, hvorpaa man kunde komme til at udjævne den Forskel, som jeg har omtalt, at man dels kunde ned sætte Beløbet til det ene Selskab og dels kunde forhøje Beløbet til det andet, saa skal jeg indrømme det, og det udtalte jeg ogsaa i Gaar; men jeg skal tilføje, at der gives en tredje Maade, nemlig at benytte sig af begge Dele. Den højt ærede Minister udtalte at med Hensyn til Spørgsmaalet om Ligeligheden turde han ikke erklære, hvorvidt det var et berettiget Hensyn; man maatte huse paa, at det fgl. danske Haveselskab var en gammel Institution, der havde udrettet meget godt, og at det kunde hælde, at forskellige Selskaber — han nævnte det jydsk Haveselskab — kunde i sin Tid blive en ældre Institution, og da vilde det ikke findes berettiget at ned sætte det Beløb, som det maatte have faaet. Jeg har i Gaar ikke omtalt det fgl. danske Haveselskab paa anden Maade, end at jeg har anerkendt dets Virksomhed, men jeg kan dog ikke fuldt ud underkrive den Sætning, at en Institution, fordi den bliver ældre og ældre, at den saa absolut skulde kunne være lige livskraftig og lige dygtig til at røgte sit Hverv, og skønt jeg ikke tvivler om, at alle disse Institutioner, som have samme Formaal, efter Evne og Lejlighed vilde bidrage til at fremme Sagen, tror jeg dog nok, at der var Grund til at tage Sagen op til nærmere Overvejelse, og det var den højt ærede Minister jo heller ikke uvillig til, idet han udtalte selve Tanken om en lempelig Form. Det er mig ogsaa for saa vidt tilfredsstillende, som jeg ikke har ønsket, man skulde storme rast frem; men jeg skal dog henstille til den højt ærede Minister, at det ikke bliver saa lempeligt, at man slet ikke mærker det. Men i Haab om, at den højt ærede Minister og Finansudvalget vil tage Sagen under fornyet Overvejelse, og at denne Overvejelse vil give sig Afslag i et praktisk Resultat ved tredje Behandling, skal jeg tillade mig at tage dette Forslag tilbage.

Formanden (Høgsbro): Endringsforslaget Nr. 2 uden for Endringsforslagslisten er taget tilbage. Optager nogen det? (Ophold). Da dette ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

N. Jensen: Siden jeg har Ordet, vil jeg gøre en enkelt Bemærkning angaaende et af de Spørgsmaal, der har været meget omstridte. Det er Endringsforslaget under Nr. 115 om en Nedsættelse af Summen til Fjerkræavlens Fremme. Denne

Sag har jo i øvrigt faaet et saa godt Forsvar fra den ærede Ordførers Side, at jeg ikke tror at kunne gøre det bedre, og idet jeg fuldt ud kan slutte mig dertil, vil jeg kun supplere det med en enkelt Ting, navnlig over for det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Vglgfreds (S. E. Christensen). Han udtalte i Gaar, at efter de Erfaringer, han havde gjort, troede han ikke, at disse Foreninger havde haft nogen Betydning med Hensyn til at vor Eggeeksport var bleven større. Nu har jeg gjort de modsatte Erfaringer; men her kan det ærede Medlem jo svare mig og sige, at hans Erfaringer kunne være lige saa solide og gode som mine, og jeg vil ikke påstå, at jeg ad den Vej skulde kunne overbevise ham. Men det er temmelig sikkert, og det tror jeg ikke, det ærede Medlem vil kunne benægte, at saaledes som Udviklingen var, forinden disse Foreninger fremkom, var der ikke nogen stor Eggeeksport. Nu kan det ærede Medlem sige, som han sagde: Ja, men den vilde jo komme som en naturlig Følge, naar Prisen bliver større for Produktet. Men jeg har i den Egn, hvor jeg har færdebes, lagt Mærke til, at efter at man har begyndt at slaa til Byd ikke alene for bedre Race, bedre Uglægning, men ogsaa for en mere rationel Fremgangsmaade med Hensyn til Behandling og Fodring, er der kommen et bedre Resultat, og jeg er sikker paa, at det ærede Medlem vil ikke finde det for højt anslaaet, naar jeg tænker mig, at man kan bringe det dertil, at man faar en Høne til at lægge 10 Eg mere et Aar baade ved Forbedring af Racen, hensigtsmæssigere Behandling og fordelagtigere Fodring. 10 Eg er meget beskedent, og hvis man sætter en Snes Eg til en saa lav Sum som 60 Ore — her i Kjøbenhavn er den undertiden oppe over en Krone — saa vil det ærede Medlem, naar han tager statistisk Tabelværk og ser, hvor mange Høns der er her i Landet, finde, at det bliver en ikke ganske lille Sum i et Aar, det vil blive mellem 8 og 900,000 Kr. om Aaret, altsaa saa nær en Million. Det er Tal, som tale saaledes, at de ikke ere til at kisse ad, og efter som Landbruget er stillet, baade det større og det mindre og ikke mindst Smaakaarsfolk, som væsentlig og i særlig Grad giver sig af med dette, har en forøget Indtægt paa dette Omraade ogsaa sin store Betydning. Og selv om jeg ikke er Sangviner og tror, at disse Foreninger gøre det Hele ved at slaa til Byd gennem deres Tidskrift og paa anden Maade vække Interesse for det, er jeg sikker paa, at denne Bevilling vil blive mange